

nesigurne terjatve uvrstiti so le po njihovi veropodobni vrednosti, neizterljive so popolnoma izločiti; *d*) vrednost v zadružni zalogi nahajajočega se blaga po nakupni ceni s stroški vred; *e*) vrednost druge zadružne lastnine (oprave itd.), po odbitku primerne odpisa za obrabo; *f*) morebitno izgubo po zadnji bilanci; nadplačilo, ki je zgubo pokrilo. *B*) pasiva, namreč: *a*) zadružne dolgove razvrščene po njihovi kakovosti, brez ozira na njihovo zapalost; *b*) vplačane opravilne deleže članov; *c*) rezervni zaklad (društveno premoženje). *C*) dobiček ali zgubo. Načelstvo ima sestaviti letni račun in ga s svojimi predlogi o porabi dobička predložiti do 1. aprila nadzorstvu. Nadzorstvo pregleda in presodi letni račun in predloge načelstva. Če najde kake hibe ali če ima kake pomisleke, naznani jih načelstvu, ki ima priliko, račun ali predloge v zmislu nadzorstva popraviti. Potem sestavi nadzorstvo poročilo za občni zbor in je predloži načelniku do 30. aprila. Načelnik ima letni račun, bilanco, predloge, ki se hočejo o tem staviti občnemu zboru ter poročilo nadzorstva o tem od 10. maja dalje razpoložiti zadružnikom na vpogled in to v povabilu k občnemu zboru razglasiti.

§ 14. Poraba dobička. — Če letni sklep pokaže dobiček, naj se isti porabi nastopno: Najpreje so pokriti 5% obresti od na deleže vplačane svote. Če dobiček teh obrestij ne pokrije, je primanjkljaj v prihodnjih letih pokriti, tako dolgo, da se doseže povprečno 5% obrestavanje vplačane deležne svote na leto. Po pokritju teh 5% obrestij se steka ostali dobiček v rezervni zaklad tako dolgo, da isti doseže v § 9. določeno visočino. Kadar pa rezervni zaklad doseže v § 9. določeno visočino, steka se preostajoči dobiček v posebne rezerve (§ 10). Obresti se dejanski izplačajo le tistim zadružnikom, ki so delež popolnoma vplačali. Tistim pa, ki tega niso storili, se obresti le pripisujejo do popolnega pokritja deleža.

§ 15. Pokritje zgube. — Zguba, katero kaže bilanca, pokrije se najpreje iz posebne rezerve (§ 10). Če te ni, ali če ne zadostuje, porabi se v ta namen rezervni zaklad. Če tudi ta ne zadostuje, seže se na zadružne deleže; in če tudi ti ne zadostujejo, morajo zadružniki doplačati po meri svoje zakonite zaveze.

V. Razglasila zadruga.

§ 16. Razglasila v imenu zadruga izhajajo pod združno tvrdko in se podpisujejo po dveh udih načelstva.

§ 17. Javna razglasila zadruga se vršijo po enkratnem objavljenju v dnevniku v Ljubljani izhajajočem. Načelstvu je svobodno, razglasiti vrhu tega še v drugih listih in zadružnikom — v posebno važnih slučajih — dostaviti posebna pismena obvestila. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 25. julija v Žalcu, Lipnici, Slov. Bistrici, Črmožišah pri Rogatecu in v Kozjem. Dne 27. julija v Ormožu, na Teharjih, Framu in pri Sv. Martinu pod Vurbergom. Dne 30. julija v Kostrivnici. Dne 31. julija v Konjicah, na Dolu, v Zagorju in Marenbergu.

Dopisi.

Iz Ribnice na Pohorju. (Ljudski shod), v lepih prostorih g. Fukshoferja in v navzočnosti c. kr. komisarja obhajan, se je vrlo dobro obnesel. Navdušene govore gospodov Robiča, Hribarja in dr. Gregoreca smo pazno poslušali. Še dolgo jih bodemo pomnili. Vsprejete so bile iste resolucije, kakor v Račah. Zaradi nagodbe z Ogersko je vprašal g. Grubelnik: bi li ne škodovalo našemu trženju z lesom, ako bi se proti Madjarom napravila nekedanja colninska meja in colnina naložila na

naš les. Reklo se je, da se tega nam ni toliko bati, kakor Madjarom, ako mi njihovim pridelkom naložimo colnino. Oni potrebujejo naše lesovine bolj, kakor mi njihovo zrnje, moko, vino, živino itd. Oni so uničeni, naše kmetovalstvo pa rešeno, ker dobi pravične cene. Žuganje, da jim mi zapremo meje, bode tako silno, da Madjari gotovo odjenjajo od svoje ošabnosti. Že sedaj se govori, da so voljni 35% t. j. za 5% več doplačevati k skupnim stroškom. Sicer bi pa colnina na les zadelja tudi gališko lesovino, katere sedaj zavoljo refakcij največ gre na Ogersko in našo spodrinjava. Naši poslanci pa bodo gotovo ozirali se na vse koristi tudi na trženje z lesom in delali na to, da se odpravijo refakcije. Omenimo še, da je č. g. župnik Hrastelj predlagal, naj se izreče g. Robiču za njegovo delovanje najiskrenejša zahvala ter da ga hočemo zopet izvoliti v državni zbor. Navzoči pritrđijo z živio-klici. — Zelo ugajalo nam je, kar je g. Hribar poydarjal: slovenske otroke treba v ljudski šoli podučevati v jeziku, katerega že umejo, torej v slovenski materinščini. Vsi predmeti se naj učijo slovenski, tudi nemščina, sicer je vse zastoj. Slovensko šolstvo bi naj Slovenci imeli tako v svojih rokah, kakor Nemci nemško. Zato se deželni šolski svet naj razdeli v dva oddelka, v nemški in slovenski, in za deželnega šolskega nadzornika slovenskim šolam nastavi Slovenec! S trikratnim živio na svetlega cesarja bil je zanimivi ta ljudski shod sklenjen. Hvala vsem, ki so pripomagali k lepemu uspehu!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Okrajni šolski svet) gornjeradgonski je tukajšnjemu bralnemu društvu prepovedal v šolski izbi shranjevati svoje knjige in časopise, in tamkaj po nedeljah in praznikih k branju shajati se. Take nestrpnosti ne kažejo sosedni okrajni šolski sveti p. sv. lenarški, ptujski, ljutomerski proti bralnim društvom; tudi v teh okrajih imajo bralna društva svojo knjižnico večidel v šolski izbi, tamkaj udje časopise in knjige prebirajo, pa okrajni šolski sveti jih ne podijo iz šole. Ali bo menda s tem šola oskrunjena, če mladenič ali mož o šole prostih dnevih, po nedeljah in praznikih v šoli časnike in knjige prebira, se lika in izobrazuje? Okrajni šolski svet gornjeradgonski sili jurjevske farmane, naj šola povekšajo, ne dovoli pa, da se tam k branju shajajo. Daj, žrtvuj za šolo, pa tam kak časnik brati, nimaš pravice! Povekšajte šolo, se večno narekuje, pa naj nas zagotovi, da homo tudi učitelje za pomnožene razrede imeli. — Pri sosedni Kapeli je tudi silil okrajni šolski svet gornjeradgonski na razširjenje; razširili so šolo, pa imajo zdaj, kakor prej samo tri učitelje, dve sobi sta prazni. Pri nas sta dva učitelja in dve učiteljici, med temi eden pomožen učitelj in ena pomožna učiteljica, ki nikoli pripravnišča nista obiskovala. — Ko je letos na sprotoletje bila tukaj nastavljen definitivna učiteljica, so g. Pergerja, ki je dovršil pripravnišče, ima zrelostni izpit, ki je bil edini zmožen podučevati v telovadbi in v petju, porinili za začasno pomoč v Negovo, mi pa se moramo zadovoljiti z učiteljem in z učiteljico le tako za silo! Ko povekšamo šolo, še menda dobimo tretjega pomožnega učitelja! Ali je za Jurjevcane vse dobro?

Iz Griž pri Celju. (>Delavec< bogotajec). (Konec). Vidite, Suher, Dolinar, Kajtna, Šteflak in veliko drugih, ki ste se dali preslepiti od obljub socialnih demokratov, vidite, v kakšno društvo ste zašli! Ali še more kdo bolj očitno tajiti Boga in resničnost naše sv. vere, kakor >Delavec< z zadnjič zapisanimi besedami? Ali še morete tako lahkoverni biti in ne spoznati, da je to le golo slepilo, še se vam pravi: >Saj mi nismo zoper vero, mi le pravimo, da je vera privatna ali zasebna reč? Že te besede, namreč vera je privatna reč, so ne le neumne, marveč tudi bogotajske.

Bog je naš Stvarnik in naš Odrešenik in tedaj tudi naš najvišji Gospod. Kakor se ne sme za privatno reč proglasiti, če hočeš našega cesarja priznavati za svojega cesarja ali ne, ter jih spoštovati ali ne, tako se ne sme in ne more trditi, da je to vsakemu na voljo dano, da pripozna Boga ali ne, ga časti in moli ali ne. Seveda se ne more in tudi ne sme nihče siliti k veri. Vera je milost božja. To milost Bog vsakemu ponuja. Pa vsakemu pripusti prosto voljo, ali jo sprejme ali ne. Ali v tem, kako rabimo prostost volje, v tem bo Bog vsakega človeka kakor tudi človeštvo sodil. Če ne prej, na sodbi božji bo gotovo vsak socialdemokrat tudi spoznal in pripoznal, da vera ni privatna reč. Vsem pristašem »Delavca«, ki pa hočejo še tudi pravoverni kristijani biti, pristavimo še opomin sv. aposteljane Janeza: »Preljubi! ne verjemite vsakemu duhu, temveč skušajte duhove, ali so iz Boga; zakaj veliko lažnjivih prerokov je na svet izišlo. Iz tega se duh Božji spozna: Vsak duh, kateri priča, da je Jezus Kristus v mesu prišel, je iz Boga, in noben duh, kateri Jezusa razdeva, ni iz Boga, ampak ta je antikrist, od kterege ste slišali, de pride, in je že zdaj na svetu.«

Od Sv. Antona v Slov. gor. (Naše nemštvo.) Naši Antonjevcani bili so do sedaj zmiraj poštenj, vrli narodnjaki. Seveda, nahajala se je med njimi tudi kaka puhla butica, ki se je ponašala z blaženo nemščino, a na dan si vendar ni upala z njo. A sedaj smo tudi v tem smislu napredovali. Imamo namreč nekega zelo zvitega možiceljna, kateri bi naj rajši pasel krave ali pa gonil zakajeni kovaški meh tam nekje v vedno blatni Brengovi, kakor prej, ne pa tako »nemštvo« rinil našemu do sedaj narodnemu ljudstvu. Kaj pa ga je bilo treba?! Svoj »Gemischttwarenhandlung« z dvema tt pisani bi lahko postavil kje v tevtoburških pragozdih, in lahko bi še en t pritaknil, da bi ja bolje držalo, ne pa se je noselil k nam, ki imamo hvala Bogu poštenega, narodnega trgovca. V svojem »Gemischttwarenhandlungi« ima tudi »Südmark«-ove žepljenke. In to prav točno kaže njegovo prepričanje in mišljenje. Od naših ubogih kmetov dobiva teško prislužene krajcarje ter jih pošilja onemu društvu »Südmark«, kojega glavna naloga je, da uniči slovenski živelj in katoliško vero na Spodnjem Štajarskem. Zatorej, dragi Antonjevcani, rajši si kupite kresno gobo in ocelj in krešite si ogenj, kakor bi našigali s tistimi nemškimi užigalicami! Vsak novčič, ki ga daste za-nje, je judežev, ker vi z njim prodajate svoj narod, ter le našim nasprotnikom pripomorete, da nas tem lažje ugonablajo.

Iz Ljutomera. (Posojilnica) je imela v 24. upravnem letu 1895. prometa 374,461 gld. 68 kr. Koncem 1894. leta je imela zadruga 556 zadružnikov. Leta 1895. je pristopilo 93 zadružnikov, izstopilo pa samo 27; torej se je število zadružnikov pomnožilo za 66 in je zadruga štela koncem 1895. leta 622 zadružnikov. Zadrugi deleži so znašali koncem 1894. leta 34,717 gld. 82 kr. Leta 1895. se je vložilo 3509 gld. 34, vzdignilo pa 2878 gld. 83 kr., torej se je več vložilo za 630 gld. 51 gld. Kapitalizovane obresti od zadružnih deležev za leto 1895. so znašale 1504 gld. 68 kr. in zadružni deleži s kapitalizovanimi obrestmi vred koncem leta 1895., torej skupaj 36,853 gld. 01. Hranilnih vlog je leta 1895. vložilo 451 strank 104,137 gld. 66 kr., vzdignilo pa je 462 strank 106,490 gld. 50 kr., torej se je več vzdignilo za 2352 gld. 84 kr. Kapitalizovane obresti za leto 1895. so znašale 7506 gld. 93 kr., hranilne vloge koncem 1894. leta 192,404 gld. 99 kr. Koncem leta 1895. je znašalo torej stanje hranilnih vlog s kap. obrestni vred skupaj 197,559 gld. 08 kr., ki so bile naložene na 708 hranilnih knjizic. Na posojilih se je izplačalo 1895. leta 49,956 gld., vrnilo pa 34,978 gld. 50 kr., več se je iz-

posodilo za 14,977 gld. 50 kr., in ker je koncem leta 1894. znašalo stanje posojil 210,010 gld. 50 kr., znašala so vsa posojila koncem 1895. leta 224,988 gld. Kupilo se je posestvo v Ljutomeru za 16000 gld. Na to se je že izplačalo 14.065 gld. 88 kr., ostalih 1934 gld. 12 kr. pa še je bilo na koncem leta 1895. na dolgu. Vrednost tega posestva se je znižala vsled prodanih gibljivostij za 205 gld. 78 kr. in je torej koncem 1895. leta še znašala 15.794 gld. 22 kr. Rezervni fond je znašal koncem 1895. leta 23,838 gld. 65 kr., posebna rezerva pa 1178 gld. 32 kr., obe rezervi skupaj 25,016 gld. 97 kr., Čisti dobiček leta 1895. je znašal 3109 gld. 51 kr. ter se ima vsled sklepa občnega zbora z dne 14. maja 1896 pridjati rezervnemu zakladu. Upravno premoženje se je leta 1895. zvišalo za 12,940 gld. 83 kr. in je znašalo koncem 1895. leta 266,797 gld. 89 kr. V prvem polletju 1896 je imela posojilnica 138,034 gld. 22 kr. prometa. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, in se obrestujejo po 4½%. Obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitala. Posojila se dajejo po 6% le samo društvnikom. Uraduje se vsaki torek in petek razun praznikov od 9. do 12. ure dopoldne.

Iz Teharij. (Ne podpirajmo tužcev!) Ko smo pred enim letom imeli obč. volitve, bil je hud boj, a vendar je zmagala narodna stranka. Izvoljen je bil slovenski občinski zastop, upeljalo se je slovensko uradovanje in mi smo rekli: Hvala Bogu, da se je vendar enkrat pri občini na bolje obrnilo. Toda malo smo se varali. Naš obč. odbor, akoravno je slovenski, se vse premalo drži gesla »Svoji k svojim«, ker podpira »Nemca«, kakor je to ono nedeljo storil. Neki posestnik, ki je zagrizen Nемеc in je bil ob zadnjih obč. volitvah najhujši nasprotnik sedanjega odbora, vložil je prošnjo, da bi dobil dovoljenje za krémo. Ker je na pri nas že itak preveč krémom, je okr. glavarstvo v Celju kakor tudi namestnija dotično prošnjo oziroma rekurz odklonila. Kaj pa storijo naši obč. očetje? Podpišejo mu vsi novi rekurz. Da imajo naš oče župan in drugi slovenski odborniki tako malo narodnega prepričanja, kaj tacega bi si mi še mislili ne bili. Ali ste podobni trstu, o katerem sv. pismo pravi, da ga veter semtertja ziblje? Toliko za tokrat; mogoče, da se v kratkem zopet oglasim.

Od Sv. Benedikta v Sl. gor. (Spominski list.) Ob sklepu leta 1893. je umrl svoje dni daleko poznani rodoljub »kralj Slov. gor.«, Dominik Čolnik. Imel je v kraju »Drvanja« veliko, izvrstno obdelano posestvo s pohištvom, podobnim ličnemu gradu. D. Čolnik je bil navdušen domoljub, delj časa cerkv. ključar pri župni cerkvi, ter izvenredno gostoljuben. »Spominski listi« njegovi kažejo mnogo imen z lastnoročnimi podpisi, s pesmicami, z bistroumnimi izreki priprostih kmetov in učenih veljakov, ki so Čolnikovo gostoljubnost uživali. — V začetku imenovanih »Spom. listov« je neki gost zabilježil znani latinski izrek: »Donec eris felix, multos numerabis amicos« — dokler ti sreča cveti, prijateljev bode obilno, ko pa nebo se zmrači — zapuščen boš samec ostal... Te modre besede so se izpolnile pri Čolniku do slednje pičice. Vse ogromno premoženje njegovo je zginilo, žena umrla, otroci po svetu raztepli; »kralj Slov. gor.« je slednjič pod ptujo streho kot živinozdravnik životaril, ter kot ubožec umrl. Njegovo posestvo je naкупil neki Nемеc iz Gradca, ki pa ni bil prijatelj Slovencev.*) Pa še bolj skrivnostna je Čolnikova

*) Mimogrede opomnimo, da je to krasno posestvo sedaj na prodaj, ker se je njegov lastnik spet v Gradec podal. Nekaj zemlje je razprodane. Najboljše: njiva, travniki... lesovi, živina izvrstno rejena, orodje za poljedelstvo... se primeroma dobi za dober kup. Oddaljeno je posestvo od župne cerkve malo uro. Vsega zemljišča še je sedaj okoli 62 oralov.
Dopisan.

smrt. — Zvečer 27. dec. se je sešel še z znanci in bil v neki vinski kleti prav zidane volje. Pozno po noči gre v svoje stanovanje. V sobico je pot v predkletju vodila pred duri, skozi katero so stopnice bile v globoko klet. Te duri so to noč bile odprte; Čolnik pridši domo, gre v svoje stanovanje ter pade v globoko klet in se ubije. Da je duri odprl kak hudobnež, je gotovo; ker Čolnik ničesar ni imel v tisej kleti, in tudi gospodar le prazne sode. Sum je šel na nekega Čolnikovega sovražnika, ki se mu je bojda zagrozil, pa sodnija ni mogla resnice na dan spraviti. — Ker ponesrečnej ni zapustil nikakega premoženja, so se zbrali nekateri tukajšnji častilci njegovi, da bi mu postavili na pokopališču časten spomenik, in sicer prvo polovico septembra t. l. Nekateri Čolnikovih »nekdanjih gostov« so v ta namen poslali svoje doneske. Prijazno so vabljeni vsi, katerih imena so v »Spom. listih« Čolnikovih zapisana, naj blagovoljno kak dar položijo v znak hvaležnosti do rajnega na njegov grob. Darovi naj se pošljejo Antonu Roškarju, kmetu na Drvanji, pošta Sv. Benedikt Sl. gor.

S Pilštanja. (Duhovne vaje.) Blagor oni župniji, kjer se obhaja sv. misijon, duhovne vaje ali kake druge pobožnosti, ki ljudstvo iz duševnega spanja dramijo! V tem oziru je menda pilštanska župnija najsrečnejša v celi naši škofiji, zakaj 20 let se ponavlja zaporedoma škapulirska devetdnevna, katero vodijo č. gg. lazaristi iz Celja. Tudi letos smo imeli take duhovne vaje za vse 4 stanove od dne 7. pa do 16. julija. Udeležba bila je velia iz vseh sosednih, posebno še iz hrvaških župnij. — Vam pa č. gospodje, ki ste tako goreče, neutrujeno sejali seme božje besede, ljubi Bog stoterno povrni in razširjaj Vaše polje po slovenski domovini!

Iz Brežic. (To in ono.) Da Vas malo razvedrim, gosp. urednik, evo Vam najprej v izbrani nemščini napisanega naslova: die Folgeboren Mariea Pleterskie Pähn Hof Post Rann Steijemakt Šnelget. Pismo je iz Vidma. — Narodna zavest se pa vendar vedno bolj širi po brežiškem okraju. Priča temu so bili velikanski kresovi, ki so goreli na predvečer sv. Cirila in Metoda, pa tudi streljanje iz možnarjev. V Pišecah kar nehati niso mogli. Na meji brežiške in dobovske župnije so zapalili slov. mladeniči velik kres in so streljali celo s topom. Tudi mile slov. pesmi so se kaj lepo razlegale daleč okrog. Tako je prav, tako se naj hvaležno častita slavna slovanska apostola! — Smo pa tudi kaj pridelali letos, ste gotovo radovedni. Hvala Bogu, vsega je dovolj in dobri Bog nam še več ponuja in obeta. Leto je izredno rodovitno. Ječmen, rž in pšenico so lepo spravili in obilno namlatili. Ljubi Bog nas je obvaroval še vsake nezgode. Krog in krog je žugala nam ledena šiba božja vse uničiti, a prizanesla nam je. Če bo nam Bog usmiljen tudi nadalje, lahko si bo malo opomogel naš dobri, a ubogi kmetič, vzlasti ker vinogradi obetajo bogato trgatve. Tudi sadja je veliko, dasi ga je mnogo odpadlo. — Gledaje hvaležno na preobilne dobrote božje pa je ljudstvo tudi bolj veselo in zaupno gleda v prihodnost. Veseli se pa tudi z vsemi brežiškimi narodnjaki velikega pevskega koncerta, ki se bo vršil 15. avgusta v Brežicah. Zato se pa tudi delajo že velike priprave. Vsakemu brežiškemu Slovincu je že odkazano in določeno delo in delokrog za slavnost, in poprijeli so se že vsi z resno vnamo dela, zlasti pevci in pevkinja. Mešani zbor šteje blizu 50 pevcev in pevk, moški zbor sam čez 20. Posebno dobro so zastopani prvi glasovi. Pričakovati je tudi veliko število Hrvatov na pevsko slavnost in tudi nekatera hrvaška pevska društva so se že oglasila. Kaj pa, ko bi utegnil prostor biti pretesen? — Prav občutljivo čutimo brežiški Slovenci izgubo, katera nas je zadela s prerano smrtjo tukajšnjega zemljiškega knjigovodje, gosp. Spindlerja. Takih plemenitih značajev je pač malo med

nami. Njegovi enako blagi soprogi izrekamo odkritosrčno sožalje! — Pri lanski volitvi v okrajni zastop je bilo izvrženih 7 slov. veleposestnikov iz imenika za veleposestvo; zato pa so zmagali Nemci z enim glasom večine. Izbrisani veleposestniki so se pritožili pri upravnem sodišču na Dunaju. Pa mislite, da se je njih pritožbi ugodilo? Le ena pritožba je bila ugodno rešena, druge je najvišje sodišče zavrglo. Vendar trdno upamo, da bomo pri prihodnjih volitvah gotovo prodri. Saj pa je tudi krvava potreba, da pridejo okrajni posli v slovenske roke, ker ceste so v silno slabem stanu, živinoreja vidno peša itd. Ni čuda, saj po sili Nemeec ne more imeti srca do slovenskega kmeta. Tudi napisí so le nemški. Toda »vsaka sila do vremena!« — V Maribor prestavljeni notar dr. Firbas je svojo hišo prodal edinemu Nemcu in sicer Prusu. Čudno! Tako se vedno manjša število slovenskih hišnih posestnikov v Brežicah.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju v lšlu je bil v ponedeljek minister vnanjih zadev, grof Goluhovski, da je poročal o najnovejših političnih dogodbah. — Dunajski mestni odbor je dovolil rešilni družbi 15-tisoč gl. letne podpore; toda le s pogojem, da mestni odbor imenuje tretjino zdravnikov. V družbi so sedaj imeli zidje prvo besedo.

Češko. V Plzenu je nemški »šulverein« opustil nemški otroški vrtec. Torej »šulverein« vidi, da pri Čehih skoro ničesar ne more opraviti. Naj bi se o tem tudi pri nas Slovencih kmalu prepričal!

Moravsko. Mlado- in Staročehi so imeli shod zaupnih mož. Sklenili so, da bodo pri bodočih deželnih volitvah skupno postopali. Žal, da so krepko udrihali po novi katoliški stranki!

Tirolsko. Poslanec Giovanelli je te dni rekel, da je vlada bila pripravljena laškemu delu Tirolske dovoliti poseben oddelek deželnega odbora in okrajne zastope. Laški poslanci pa s tem niso zadovoljni. Vlada, nam štajarskim Slovincem ponudi toliko, kakor tirolskim Lahom, in mi bomo zadovoljni!

Štajarsko. Graška obrtna stranka se je zedinila s krščansko-socijalno. Bodi jima krščanska pravičnost prvo vodilo! — V nedeljo je bilo v Gradcu veliko nemških županov, tudi celjski, ptujski, radgonski, marenberški in vojniški niso manjkali. Imeli so shod zaupnih mož; ali niso se mogli zediniti. Nekateri so preveč liberalni, drugi preveč nemško-narodni.

Koroško. V tej deželi se že psi morajo truditi za ubogo nemštvo. Ali je to mogoče? Kdor je kaj slišal o veselici v Gorici ob Vrbskem jezeru dne 5. julija, bode nam pritrđil. — Družba sv. Mohorja šteje zdaj 75tisoč 227 udov. V vseh naših škofijah se je letos število pomnožilo, najbolj v ljubljanski.

Kranjsko. Grof Badeni pride na Bled dne 3., v Ljubljano pa dne 4. avgusta. — V Novem mestu so pri občinskih volitvah narodni liberalci zmagali vseh treh razredih. — Novega društva »Pripravniki dom« predsednik je ravnatelj Fr. Hubad, tajnik pa č. g. A. Kržič. Želimo najboljši uspeh!

Primorsko. A. Gabršček odloži uredništvo »Soče« in »Primorca«, naj bi prepir med goriškimi Slovenci prenehal. — Laški katol. list »L'Amico« je strastno napadal Slovence, ker so tržaške Slovenke pri procesiji oo. kapucinov pele slov. litanije. In tak list hoče biti katoliški?